

[Aaga Fogh.]

sket, at venstre og de konservative kunne have været med under sådanne forhandlinger, men der skete det samme nu som i 1957, at venstre og de konservative ikke ønskede at deltage i det arbejde, der skal gå forud for lovforslagenes fremsættelse i folketinget. Det må vi jo tage til efterretning. Regeringspartierne må da gøre det arbejde alene, og det stoler jeg sikkert på at man vil gøre på en måde, som nationen kan være tjent med.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtale min anerkendelse over for den højtærede finansminister for den villighed, finansministeren lod komme til udtryk for at gå i forhandling med oppositionspartierne. Mulighederne var ikke til stede. Jeg mener i sandhed at kunne sige, at det var ikke den højtærede finansministers skyld. Der blev givet, så vidt jeg kan bedømme det, et endogså meget rundhåndet tilbud om rimelige arbejdsvilkår for oppositionspartierne i de kommende måneder, men man ønskede ikke at tage det medansvar. Jeg har egentlig det indtryk, at det ærede medlem hr. Alfred Bøgh i sin ordførertale ved første behandling gav udtryk for en helt anden indstilling, end han siden har haft. Det beklager jeg. Men altså: jeg anbefaler meget stærkt, at vi nu gennemfører disse lovforslag. Jeg håber, lovene vil virke efter deres hensigt, og så er der mulighed for, at vi endelig kan komme igennem med en skattereform én gang for alle, en reform, der i hvert tilfælde i rum tid kan give ro om disse spørgsmål.

Aksel Larsen: Jeg kan ikke anbefale, at man gennemfører disse lovforslag. Jeg kunne derimod anbefale regeringen, at den trækker dem tilbage, og at den på andet grundlag forhandler om at klare de problemer, regeringen mener der skal klares. Hvis regeringen ikke kan gøre dette, må jeg anbefale, at man nu ved tredje behandling stemmer imod såvel lovforslaget om forhøjelse af de indirekte afgifter på øl, vin og spiritus som imod lovforslaget om forhøjelse af benzinskatten.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen har sagt, at der ikke har været nogen muligheder for forlig, skønt alle oppositionspartier finder, at en eller anden form for

forbrugsbegrænsning er nødvendig. Jeg må erkende, at det lyder lidt mærkværdigt at høre en sådan udtalelse fremsat af socialdemokratiets ærede ordfører ved denne lejlighed. Hvis man tænker på, hvad der er gået forud, hvis man erindrer sig den højtærede finansministers fremsættelsestale, vil man dog kunne huske, at disse lovforslag af regeringen er motiveret med én eneste ting, nemlig at statskassen fattes penge og vi må sørge for, at der kommer nogle penge i statskassen.

Den højtærede finansminister har ved fremsættelsen af lovforslagene forklaret, at på grund af udgiftslove og andre foranstaltninger fra foråret ligger det sådan, at staten får et kasseunderskud på ca. 300 mill. kr. i indeværende år. Det betyder ikke, at staten har et underskud på driftsregnskabet. Det betyder ikke, at staten har et underskud på drifts- og anlægsbudgettet, men det vil sige, at når man tager statens kapitalbudget, altså statens udlån, med, så skulle der blive et kasseunderskud på 300 mill. kr. i år. Dette må vi have dækket, sagde finansministeren, derfor må vi have disse indirekte skatter, som tilsammen kan give små 200 mill. kr., og så må vi have takstforhøjelser for statsbanerne og postvæsenet, forhøjelser, som skal give resten. Det er den begrundelse, vi har fået, og der er ikke sagt fra regeringens side, at det, det drejer sig om her, er at gennemføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Det er muligt, det har været regeringens hensigt, men at den ikke har villet udtale sig om det. Men så tillader jeg mig at gøre opmærksom på, at ministeren i sine beregninger kalkulerer med uændret, altså ikke faldende, forbrug, og det harmonerer heller ikke med det, man nu har sagt om, at det drejer sig om at få begrænset forbruget.

Under alle omstændigheder er den begrundelse, man har givet for disse skatte-lovforslag, ikke holdbar. Det, der er forholdet, er jo, at når vi når 1. april, vil det nok vise sig, at staten ikke har haft et kasseunderskud på fulde 300 mill. kr. Det, der er forholdet, er, at i det finansår, der sluttede den 31. marts i år, var der et overskud på statens drifts- og anlægsbudget på op imod 1 200 mill. kr. Det, der er forholdet, det er, at når vi når over 1. april, vil statens indtægter af de direkte skatter